

Zakładowy klub po 9 latach działalności

Zakładowy Klub Honorowych Dawców Krwi ma już 9 lat. Powstał w 1974 roku z inicjatywy kilku naszych pracowników. Obecnie Klub HDK liczy 91 członków, w tym aż połowę stanowią kobiety. Wyróżnia się on zdecydowanie na tle innych organizacji działających w zakładzie. Jest jednym z najprężniej działających klubów na terenie Kielc. W 1978 roku Zakładowy Klub HDK otrzymał zaszczytne wyróżnienie dla najlepszego klubu w Kielcach.

W bieżącym roku zakładowi krwiodawcy oddali już 32 litry krwi. Biorą udział w systematycznie organizowanych przez klub akcjach oraz akcjach „Na ratunek”. Na ich pomoc i zaangażowanie zawsze można liczyć.

Wśród zakładowych człon-

ków klubu HDK znajdują się tacy, którzy oddali już ponad 12 litrów krwi. Marcin Drozdowski — przewodniczący Klubu — ma na swoim koncie 18 litrów oddanej honorowo krwi. Pracownicy ci legitymują się odznakami „Zasłużonych Honorowych Dawców Krwi” I i II stopnia.

Zasługi tych ludzi są ogromne. Idea honorowego krwiodawstwa jest jedną z najbardziej humanitarnych idei propagowanych w naszym kraju. *Homo homini* — człowiek człowiekowi przekazuje ten cenny lek w imię ratowania czyjegoś zdrowia — życia. Krew jest lekiem bezcennym. Lekiem, którego mimo rozwoju techniki i medycyny nie można niczym zastąpić. Miliony litrów krwi można by pobrać, gdyby wszyscy ludzie czuli potrzebę pomocy chorym lub rannym. I dlatego też, jesteśmy pełni uznania i szacunku dla tych, którzy działają w tego typu klubach. Oni bowiem są „pogotowiem krwi” w każdym nagłym wypadku i im należą się słowa najwyższej wdzięczności za działalność i postawę. (ma)

I Zjazd Federacji Papierników

W dniach 15 i 16 grudnia odbył się I Zjazd delegatów członków Federacji Związków Zawodowych Pracowników Przemysłu Papierniczego. Zjazd odbył się w Jastrzębiej Górze, w ośrodku wypoczynkowym Zakładów Celulozy i Papieru w Świeciu nad Wisłą.

Dodać należy, że przygotowania do powołania federacji trwały od wiosny tego roku. Federacja Związków Zawodowych Pracowników Przemysłu Papierniczego zarejestrowana została 30 listopada 1983 roku. Od tego też momentu nasz zakładowy związek zawodowy jest prawnym członkiem federacji.

W trakcie I Zjazdu federacji wybrano władze federacji, zatwierdzony został statut, ustalono program działania. Obszerne sprawozdanie z przebiegu obrad I Zjazdu federacji wraz ze składem zarządu, prezydium oraz komisji rewizyjnej, zamieścimy w następnym numerze naszej gazety.

Nastąpi poprawa warunków wypoczynku załogi

16 listopada został zakupiony dla pracowników KZWP ośrodek wypoczynkowy w Rewalu. Zakup ten poprzedzony był stosownymi uchwałami Rady Pracowniczej oraz pozytywną opinią organizacji związkowej.

Jest to obiekt 11-pokojowy, oddalony zaledwie 250 metrów od morza. Zakład zapłacił za niego 12 milionów. Obecnie w ośrodku może wypocząć 25-30 osób w jednym turnusie. Wraz z domem zakupiono działkę o powierzchni 1600 metrów kwadratowych. Znajdują się na niej 2 domki campingowe.

Na terenie ośrodka przeprowadzone zostaną prace zmierzające do podniesienia standardu obiektu. W ciągu 2 lat ma być dobudowana stołówka, świetlica i plac zabaw dla dzieci.

Łączne nakłady, razem z kosztem zakupu, ocenia się na 40 mln złotych. (ma)

Temat dnia

W przyszłym roku obowiązywać będą nowe ceny podstawowych artykułów żywnościowych. Wykaz proponowanych cen przedstawiony został społeczeństwu na kilka tygodni przed ich wprowadzeniem. Rozpoczęła się ogólnokrajowa dyskusja na temat ich wielkości oraz sposobu zrehabilitowania zwiększonych wydatków na utrzymanie. Podano też powody, które zadecydowały o konieczności podwyżki cen artykułów spożywczych.

Powodem decyzji dotyczącej podwyżki cen artykułów spożywczych jest wzrost cen skupu płodów rolnych i żywności, a także rosnące niestannie koszty produkcji żywności. Uzasadnienie podwyżki cen nie budzi większych zastrzeżeń i przyjęte zostało ze zrozumieniem. Tym bardziej, że prowadzi to do dalszej stabilizacji rynku. Zastrzeżenia budzi jednak sam system wprowadzenia nowych cen. W trakcie dyskusji wiele uwagi poświęcono wpływowi czasu od momentu podwyżki cen skupu

i wprowadzenia nowych cen. Dla przykładu. Mleko 2-procentowe drożeje obecnie o 1 złotych za litr. Podwyżkę tę można było wprowadzić od razu po podniesieniu cen skupu. To samo dotyczy innych artykułów, jak na przykład artykuły zbożowe. Wówczas skutki podwyżki cen nie byłyby tak drastyczne, a tym samym mniej odczuwalne.

Ceny

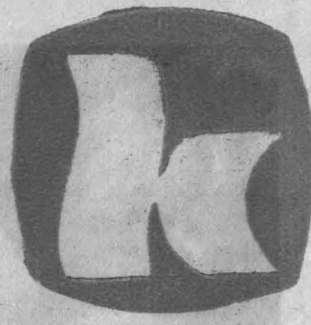
Obecnie natomiast różnica w kosztach utrzymania jest dość znaczna, co bez wątpienia odczuwają słabo i średnio zamożne rodziny.

Co prawda podwyżki cen artykułów spożywczych zrehabilitowane zostaną podwyżką plac i zasiłków rodzinnych, niemniej w niektórych rodzinach (w zależności od kształtujących się struktur spożycia) koszty utrzymania będą proporcjonalnie większe niż dotychczas. Wy magać to będzie dalszej racjonalizacji spożycia, a tym sa-

mym kosztów utrzymania.

Innym zagadnieniem jest jakość produktów spożywczych. Na ten temat prawie w ogóle nie się nie mówi. Wiemy natomiast, że jakość takich produktów, jak pieczywo, niektóre gatunki wędlin, a także gorsze gatunki mięsa — jest wręcz fatalna. Konsument niejednokrotnie zakupując kielbasę zwiyczajną czy serwatkę nie ma żadnej korzyści, gdyż produkty te nie nadają się do spożycia. Traci więc konsument, niszczone jest cenny surowiec. Są też w Kielcach osiedla, gdzie do nielicznych wyjątków należy dostawa świeżego pieczywa. I tu niepotrzebne koszty ponosi konsument, a produkt w najlepszym razie zamienia się w paszę.

Czy stać nas na to? Dyskusja na ten temat jest zupełnie zbyteczna. Jest sprawą oczywistą, że w przypadku gdy rosną ceny, powinna podnieść się jakość kupowanych produktów. Jest to w tej chwili zagadnienie najważniejsze i powinniśmy o to walczyć wszyscy w interesie własnym i społecznym.

GłOS Papiernika

Organ Załogi Kieleckich ZWP

NUMER 18 (194)

27 GRUDNIA 1983 R.

ROK X

Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza zakładowej organizacji partyjnej

1 grudnia 1983 roku odbyła się w zakładowej organizacji partyjnej Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza kończąca trwającą 2,5 roku kadencję. W konferencji wzięli udział delegaci z poszczególnych oddziałów organizacji partyjnych, zaproszeni goście — sekretarz Komitetu Wojewódzkiego PZPR — tow. Jarosław Motyka, I sekretarz KM PZPR tow. Zdzisław Skowron, wiceprezydent miasta Kielc — tow. Jan Strójwąg, a także przedstawiciele dyrekcji przedsiębiorstwa oraz organizacji społecznych działających w zakładzie. W czasie Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej PZPR oceniono przebieg mijającej kadencji, dokonano wyboru nowych władz partyjnych, odbyła się dyskusja dotycząca działania organizacji partyjnej oraz przedsiębiorstwa. Konferencja zakończyła się uchwałą, która realizowana będzie przez nowe władze partyjne.

Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza rozpoczęła się od uroczystego wręczenia kandydackich legitymacji partyjnych. Pięciu towarzyszom — pracownikom naszego przedsiębiorstwa, legitymacje kandydata PZPR wręczył sekretarz Komitetu Wojewódzkiego PZPR tow. Jarosław Motyka.

Po tej krótkiej, uroczystej chwili przystąpiono do wyboru przewodniczącego konferencji oraz wyboru komisji działających w czasie obrad. Po dokonaniu czynności organizacyjnych referat sprawozdawczy za okres mijającej kadencji wygłosił I sekretarz zakładowej organizacji partyjnej tow. Leszek Janczyk.

W obszernym referacie egzekutywy KZ PZPR dokonano wnikliwej oceny działalności zarówno Komitetu Zakładowego jak i oddziałowych organizacji partyjnych, a więc pośrednio wszystkich członków partii skupionych w zakładowej organizacji.

Wnikliwej ocenie poddano postawy i zachowania członków partii w okresie mijającej kadencji. Była to kadencja wyjątkowa, a wyjątkowość ta polegała właśnie na podejmowaniu decyzji — poparcia wytycznych Komitetu Centralnego PZPR, a tym samym realizowania programu IX Nadzwyczajnego Zjazdu partii, bądź też odstąpienia od tego programu, a tym samym rezygnacji z członkostwa. Nasza organizacja partyjna wielokrotnie oceniała postawy swoich członków. Należy przy tym zaznaczyć, że ocena ta była z jednej strony surowa — w stosunku do tych, którzy nadużywali swoich stanowisk dla załatwienia spraw prywatnych, z drugiej strony pełna wyrozumiałości dla tych, którzy zagubieni w wydarzeniach politycznych lat 1981-1982 — występowali z

szeregów partyjnych.

Na skutek oddania legitymacji partyjnych, skreślenia z listy członków partii, a także zmiany pracodawcy, szeregi naszej zakładowej organizacji poważnie zmniejszyły się. W chwili obrad Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej organizacja zakładowa liczyła 155 członków i kandydatów partii.

Ta część oceny (dotycząca postaw członków partii) warta jest szczególnego omówienia. W referacie podkreślono bowiem, że obecnie, kiedy pozornie wydaje się, że sprawy te już zostały załatwione, spotykamy się jeszcze z przejawem negatywnych postaw. Ze zjawiskiem tym należy walczyć zdecydowanie. Utrudnia to bowiem zakładowej organizacji przebieg działania, utrudnia realizację zadań. Dzisiaj — jak podkreślił to tow. Leszek Janczyk, nie słowa się liczą, lecz konkretne działanie i przykład ze strony członka partii. Jest to potrzebne całej organizacji, a także tym, którzy są poza partią, ale pilnie obserwują wszelkie działania towarzyszy partyjnych.

Problemy postaw członków partii nierozdzielnie związane jest ze skutecznością działania organizacji. I chociaż skuteczność działania i oddziaływanie oceniona została bardzo wysoko, wskazano na potrzebę dalszej konsolidacji szeregów partyjnych, w celu umocnienia przewodniej i inspiratorsko-kontrolnej roli partii w społeczności zakładowej.

Wiele uwagi w referacie sprawozdawczym poświęcono współpracy z organizacją młodzieżową. Organizacja ta jest przecież zapleczem kadry partyjnych. Powiedziano w referacie o tym otwarcie, jak i o chęci dalszego za-

DOKOŃCZENIE NA STR. 2

Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza zakładowej organizacji partyjnej

DOKOŃCZENIE ZE STR. 1
cieśnienia współpracy. W tej dziedzinie zrobiono w ubiegłej kadencji wiele. W trakcie wspólnych posiedzeń plenarnych zapadło wiele decyzji o współpracy w konkretnych dziedzinach. Rezultaty takiego podopieczania są już widoczne. Uwidaczniają się one przede wszystkim we wzroście szeregów ZMP, a także znaczeniu tej organizacji w zakładzie.

Jednym z podstawowych zadań organizacji partyjnej w minionej kadencji było angażowanie się w sprawy produkcyjne i gospodarcze przedsiębiorstwa. Na uwagę zasługuje fakt, że zadanie to było realizowane nie tylko na drodze ocen i stawiania wniosków, lecz konkretnego poparcia inicjatyw organizacyjnych kierownictwa administracyjnego. W tej dziedzinie duże zasługi odnotowali towarzysze we wszystkich niemal komórkach organizacyjnych przedsiębiorstwa.

Członkowie Komitetu Zakładowego PZPR

W trakcie Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej wybrano nowy Komitet Zakładowy PZPR. Tworzą go następujący towarzysze:

Leszek Janczyk — I sekretarz, **Elżbieta Janczak** — II sekretarz, **Janusz Kondrak** — sekretarz do spraw propagandy, **Andrzej Brzezicha**, **Franciszek Cieślak**, **Jagoda Danielowicz**, **Marcin Drozdowski**, **Franciszek Gluch**, **Władysław Grzyb**, **Cecylia Klos**, **Stanisław Kowalski**, **Aleksander Mrozowski**, **Zbigniew Musiał**, **Jacek Okrój**, **Marek Polański**, **Roman Sobczyk**, **Elżbieta Szymankiewicz**, **Henryk Worek** i **Michał Woźniczko**.

Wkrótce, na jednym z posiedzeń Komitetu Zakładowego wybrany zostanie sekretarz do spraw ekonomicznych.

Całość sprawozdania z działalności władz partyjnych w minionej kadencji jest pozytywna i jednocześnie optymistyczna. Mimo wszystko znajdujemy w referacie wiele uwag krytycznych. Dotyczy to kilku sfer działalności partii i przedsiębiorstwa, w których nie udało się rozwiązać wszystkich problemów do końca. Do takich sfer działania należy racjonalizacja i wynalazczość, a także dyscyplina pracy. Cóż program racjonalizacji i wynalazczości oceniony został krytycznie — jako niezbyt realny w naszych warunkach zakładowych. Z drugiej zaś strony nie zawsze odpowiada on naszym potrzebom i nie rozwiązuje palących problemów z jakimi spotykają się mechanicy, energetycy, elektrycy. Krytycznie też oceniono wykorzystanie czasu pracy ludzi i maszyn. Łączy się to z dyscypliną pracy załogi. Oczywiście ocena generalna w tej dziedzinie byłaby krzywdząca dla wielu pracowników zakładu, którzy wykonują swoje zadania z pełnym poświęceniem i zaangażowaniem. Wśród jednak solidnych pracowników znajdują się tacy, którzy bagatelizują sobie zadania stawiane przez kierownictwo, zarządzania dyrekcji, którzy lekceważą polecenia przełożonych. Ta negatywna ocena dotyczy tych zwłaszcza, którzy nie są jeszcze w sposób trwały związani z przedsiębiorstwem. Efektem takiego postępowania jest wzrost kar dyscyplinarnych. Dla zakładu warto podać, że w roku 1982 udzielono 268 kar różnego rodzaju, natomiast tylko w trzech kwartałach bież. roku udzielono już 284 kary.

Nie oznacza to jednak, że w zakładzie naszym istnieje tendencja do nadmiernego karania. System kar i wyróżnień oceniono pozytywnie. Oprócz bowiem pracowników, którzy nie powinni znajdować naśladowców, są tacy, którzy wyróżniają się swoimi postawami. W tym roku bowiem udzielono pochwał, wyróżniono listami pochwalnymi i dyplomami, a także nagrodami pieniężnymi — 600 pracowników zakładu.

Cele i zadania członków partii (głosy w dyskusji)

Dyskusja w czasie obrad Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej rozpoczęła się podobnie jak i referat sprawozdawczy, od jakże obecnie ważnego tematu — dyscypliny wewnątrzpartyjnej oraz postaw członków partii. Na ten temat obszernie mówił tow. **Jan Chałucha**. Podkreślił on w swoim wystąpieniu szereg niedomagań w tej dziedzinie, a więc niepunktualność, częsty brak konsekwencji w rozliczaniu z wykonania zadań partyjnych, bagatelizowanie wniosków zgłaszanych w czasie zebrań partyjnych i zebrań załogi.

Do wypowiedzi tej nawiązał tow. **Jan Kowalski**. Podkreślił on, że oprócz poprawy dyscypliny wewnątrzpartyjnej potrzebne jest uregulowanie wielu spraw organizacyjnych na stanowiskach pracy. Mówił obszernie w oparciu o własne doświadczenia płynące z warsztatu mechanicznego. Między innymi podkreślił konieczność lepszego przygotowywania młodych kadr do podjęcia pracy zawodowej, a także wypracowania metod wyróżnień pozamaterialnych w zakładzie.

O zadaniach z zakresu postępu technicznego i racjonalizacji mówił **Marek Polański**. W tym zakresie zadania są pilne i ogromne. Jeżeli bowiem chcemy, by produkcja przebiegała bez za-

klóceń, należy w większej mierze zwrócić uwagę na własną produkcję części zamiennych, a także jakość tych części. Zgłosił także wniosek, by remonty maszyn i urządzeń przeprowadzać we własnym zakresie. Takie działanie ma wiele zalet, a w tym najważniejszą — jest znacznie tańsze.

O niepokojącym zjawisku — wzroście wypadków przy pracy mówił tow. **Zofia Karolczyk**. Zagadnienie to powinno wzmocnić uwagę i zmusić do podejmowania działań w celu zmniejszenia wypadkowości. Dotyczy to zwłaszcza kierowników wydziałów produkcyjnych. Większość wypadków bowiem powstaje na skutek nieprzebrzegania przepisów bhp.

Największym bodajże problemem z zakresu działalności społeczno-bytowej jest budownictwo mieszkaniowe.

O tym jakie są możliwości skrócenia czasu oczekiwania na własne mieszkanie mówił **Jan Drozdowski**. Przedstawił on propozycję utworzenia w zakładzie zreszczenia pracowników budujących domki jednorodzinne. Propozycja ta jest ciekawa, ale wymaga jeszcze wyjaśnienia i załatwienia wielu spraw. Wniosek ten — dotyczący udzielenia przez kierownictwo zakładu poparcia tej inicjatywie, znalazł się w uchwale konferencji.

Kolejne wypowiedzi — **Emilii Zapaly** i **Marka Matysa** — dotyczyły w zasadzie dokonania w dziedzinach rozwoju kultury i rekreacji oraz rozwoju organizacji młodzieżowej w przedsiębiorstwie. W tych dziedzinach zmieniło się w naszym zakładzie wiele. W okresie minionych lat rozwinięta została działalność kulturalna i rekreacyjna. Załoga zakładu miała możliwość wybierania spośród wielu imprez takich, które najbardziej odpowiadały indywidualnym wzorom spędzania wolnego po pracy czasu. Pozytywną zmianą, obserwowaną w ostatnich miesiącach jest zaangażowanie w przygotowywanie imprez zakładowej organizacji ZSMP.

W dyskusji zabrało głos 15 mówców. Sygnalizowali oni różne problemy. Te z jakimi spo-

tykają się w swoich wydziałach, oraz te, które spotykamy na co dzień w pracy zawodowej na konkretnych stanowiskach. W dyskusji zabrali też głos goście zaproszeni na konferencję.

Tow. Zdzisław Skowron — I sekretarz KM PZPR. Z upoważnienia egzekutywy KM PZPR, tow. Zdzisław Skowron ocenił działalność naszej zakładowej organizacji partyjnej. Jest to ocena pozytywna. I sekretarz KM PZPR wyraził także podziękowanie za olbrzymi wkład pracy w minionej kadencji I sekretarza KZ — **Leszkowi Janczykowi**, członkom egzekutywy i Komitetu Zakładowego oraz wszystkim członkom partii.

Tow. Jarosław Motyka — sekretarz KW PZPR. Podkreślił konstruktywność dyskusji jaka toczyła się w czasie obrad Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej. „Jeżeli uda nam się zrealizować wszystkie wnioski, jakie postawiliście w czasie dyskusji, to będzie można śmiało powiedzieć, że towarzysze z organizacji zakładowej znają potrzeby, że realizują jedno z zadań wymienionych w referacie — mniej słów, a więcej czynów. Czynny przemysł — są nam bardzo potrzebne. Będzie można powiedzieć, że wasza organizacja partyjna realizuje Uchwałę IX Nadzwyczajnego Zjazdu PZPR”. Tow. Jarosław Motyka obszernie mówił o zadaniach członków partii w dziedzinie podnoszenia świadomości ideologicznej oraz zadaniach gospodarczych. Kończąc swoje wystąpienie tow. sekretarz podziękował wszystkim członkom partii za ich zaangażowanie. Powiedział też przy tej okazji: „Czasu w trakcie trwania minionej kadencji nie zmarnowaliście. Widać to w zakładzie, można też tak powiedzieć na podstawie waszego angażowania się w sprawy miasta i regionu”.

Tow. Władysław Antoń — dyrektor naczelny KZWP. Obszernie mówił o zadaniach przedsiębiorstwa oraz o ich realizacji. Zadania te — chociaż bardzo trudne, zrealizowane zostały pomyślnie. Na uwagę zasługuje fakt, że zasady reformy gospodarczej są w zakładzie konsekwentnie wdrażane. Widać też efekty takiego działania. Widać je we wszystkich dziedzinach: wykonania zadań produkcyjnych, rozszerzenia działalności społecznej, podwyżki zarobków. Dyrektor Władysław Antoń podziękował wszystkim członkom partii za ich wkład w realizację zadań gospodarczych przedsiębiorstwa.

Leszek Janczyk I sekretarzem KZ PZPR

Zakładowa Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza i poprzedzająca ją kampania stały się tego dowodem...

„Mimo pozytywnej oceny — powiedział Leszek Janczyk — nie jestem tak zupełnie zadowolony z dotychczasowych dokonań. To też stało się bezpośrednią przyczyną mojego ponownego kandydowania. Uważam, że wszystkie działania, plany należy całkowicie, a co ważniejsze — pozytywnie zakończyć. Z reguły trzy lata to okres wystarczający na realizację podstawowych zamierzeń. Ale ubiegła kadencja była wyjątkowo trudna. Wiele było spraw, czasami wydawałoby się niemożliwych, które należało załatwić „od ręki”. Nie starczało czasu na rzeczy najważniejsze. Trzeba było bez przerwy dokonywać wyboru. Niektóre sprawy musiały na tym cierpieć. Wiele więc spraw zostało nie załatwionych. I te problemy będą wyznaczały nam drogę w bieżącej kadencji.

Najważniejsze to pobudzić aktywność i zwiększyć zaangażowanie członków partii. Takie „polecenia” dał nam IX Zjazd, tak nam też nakazują uchwały XIII i XIV plenum... Na dziś aktywna postawa członka partii wyrażać się musi w szczególnej odpowiedzialności za własne słowa, czyny, postawę. Członkowie partii powinni stanowić zespół ideowych

przyjaciół wspólnie działających, okazujących sobie pomoc ale i surowo oceniających wszelkie przejawy zła. Nie można być tylko obserwatorem. Teraz aktywność partyjna powinna przejawiać się w czynach. Słów mieliśmy, jak dotąd, pod dostatkiem. Liczą się czyny. Członkowie partii powinni dawać przykład... Mamy młodą załogę. Ci młodzi ludzie muszą nabrać przekonania, że są potrzebni. Uczmy młodzież odpowiedzialności, sumiennej pracy, przygotowujmy ją do roli współgospodarza zakładu. To nasze następne zadanie, zadanie dla całego systemu wychowawczego.

Aby jednak tego dokonać musimy wprowadzić określony system szkolenia partyjnego. Reforma gospodarcza, plan postępu technicznego, racjonalizacja — to problemy trudne. Aby dobrze je zrozumieć, należy być trochę ekonomistą, socjologiem... Tego musimy nauczyć członków partii, bo od nich należałoby znajomości tych zjawisk wymagać. Szkolenia te będziemy prowadzić systematycznie w trakcie zebrań partyjnych.

Wymieniłem tylko niektóre z naszych zamierzeń. Nie są one żadną nowością. Pojawiały się w trakcie dyskusji na zebraniach partyjnych, w czasie kampanii. Nie jest to oczywiście wszystko, co planujemy zrobić. Ale dalsze tematy podkrytuje nam życie i ono też będzie weryfikatorem naszych zamierzeń”.

Po trzyletniej kadencji Leszek Janczyk ponownie został wybrany I sekretarzem Komitetu Zakładowego PZPR. Ponowny wybór świadczy nie tylko o dużym zaufaniu wyborców, ale jest przede wszystkim akceptacją dotychczasowych dokonań egzekutywy.

Program działania wypracowany przez zakładową organizację partyjną w minionej kadencji spotkał się z dużą aprobatą i uznaniem zarówno członków partii z KZWP, jak również zyskał pozytywną opinię władz miejskich i wojewódzkich PZPR. Bo prawdą jest, że kiedy sekretarz organizacji partyjnej jest człowiekiem aktywnym, nie boi się kłopotów i przejawia własną inwencję, tam i propozycje partii, jej program, są przez ogół akceptowane i rozumiane.

